

„Istennel is így vagyunk?”

KÖNYVKRITIKA - LXII. évfolyam, 51-52. szám, 2018. december 19.

Visky András: nevezd csak szeretetnek. Jelenkor Kiadó, Budapest, 2017, 133 oldal, 1999 Ft

Visky András megrendítő istenkeresése, miközben minden ízében őrzi a protestáns biblikus hagyományt, ószövetségi és újszövetségi kötöttségeivel egyben, a mai élet mindennapjaiban zajlik - alaptapasztalata az idegenség, a másokkal, a környezettel, az egész világgal szemben érzett és tanúsított idegenség: s e tapasztalat birtokában és képviselésében reméli megtalálni a régi ígéret lehetőségeit, s miközben fenntartja az ígérethez rendelt realitás-igényt (vagy reményt), az ígéret irrealitását és beláthatatlanságát és folyamatosan érzi és érzékelteti. Amint a kötet legelső verse is, már címében is, mintegy bevezetésként elkiáltja: „Nem a saját”. A versek sorozata, ím, azzal indít, hogy elhárítja a „saját” világ ígését - sőt, meg sem mondja, a grammatikai szerkezet hiánya révén, mi *nem saját*; s e gesztussal (s a többi vers gesztusával is) azt prezentálja: *semmi* nem saját - ama világ, amelyben az individuumok magukra és környezetükre is sajátként tekinthettek, kiüresedett, eltűnt (vagy nem is lehet tudni, volt-e valaha).